

Въ утайкитѣ хората намиратъ случайно погребани останки отъ разни животни и растения, които нѣкога сж населявали нашата планета: черупки отъ охлюви, кости отъ риби, разни земноводни, птици и звѣрове и разни други твърди части отъ тѣла на животни и растения; такива останки, които се намиратъ отъ незапомнени времена вжтре въ планинската скала и които вече сж се превърнали на камъкъ, се наричатъ окаменелости.

Казахме, че морскитѣ утайки, покриватъ и ония материци, на които ние живѣемъ. Нашитѣ материци, както и цѣлата земя, нѣкога сжщо тѣй сж били море. Тѣ се образували не отведнажъ. Много пжти едни и сжщи части отъ земната кора ту изпжквали изъ подъ водата, ту отново потъвали въ морскитѣ вълни. Земната кора се вълнувала и това нейно вълнение или движение, се продължава и въ наши дни. Едни части отъ нея бавно се повдигатъ, други пакъ бавно се огъватъ. Може би тамъ, дето ние сега живѣемъ съ васъ, подиръ хиляди години ще бжде пакъ море, а тамъ дето е сега океанъ, ще израстнатъ нови материци. Сжщата оная сила, която издига планини, заставя и цѣлата земна кора да живѣе и да се движи. Но това нейно движение става много бавно, и потрѣбни били много наблюдения, докато ученитѣ хора ги забележатъ.

Земнитѣ пластове. На най-високитѣ планини се намиратъ сжщо морски отлагѣ (утайки). Значи, и тѣ сж били нѣкога дъно на океанъ, но сж се набръчкали въ гънки и сж станали планини. Може да се каже, че повечето планини сж гънки отъ такива морски утайки. Тѣ сж се набръчкали отъ отдѣлни пластове, които често се отличаватъ единъ отъ другъ и по